

సోబతి మా సెడ్డి

-కనపర్తి రాజశేఖరమ్

పోరడు దుడ్డెకొక్కోలే దుండ్రకుదుండ్ర మంచిగుండేది. శాగవారిన జిట్రేగు మొద్దోలే గట్టిగ దిట్టగుండేది. దిబ్బ దిబ్బ నడ్డుకుంట పోతుంటే భూమ్మీద దిమ్మీసతోని గుద్దినట్లుండేది. తిండికాడికత్తే రోజుకు మూడుసార్ల కంకెడ్డంకెడు బువ్వు తినుకుంట నూనె ముంతలెక్క నిగనిగ మెర్రెబోడు. ఆని కండల్జూసి ఆని సోబతోల్లంత ఎచ్చుల పోరగాండ్లు ఆన్నంత నల్లసరం గుండని ఎడ్డి త్తురు. పోరడు ఆల్లమాటలకు ఎగురకపోయ్యేది దునుకకపోయ్యేది నిమ్మలంగుండేది.

ఆనీడు పోరగాండ్లంత ఆని సోబతోల్లంత దుబాయ్ కి పొయ్యచ్చి పెద్దిరికాలు జేత్తుంటే ఆల్లనే చూసుకుంట బీరిపోయ్యేది. పొద్దుపొద్దంతా దుబాయ్ ముచ్చట్లతోనే గడిపేది. ఆ పోరగాండ్లతోనే లొల్లిలొల్లి వుండేది. ఆల్లు సెప్పే సెప్పుడుకు దుబాయ్ పోవాలని పోరనికి మనసుల వడ్డది. ఆల్లముచ్చటే ఆని మనసు లకు బాగా ఎక్కింది. ఏ పని చెయ్యబుద్దెతలేదు. ఎటూ మనసున పడుతలేదు.

ఓరోజు ఇంట్లో అందరుగల్చి గుదాలు బుక్కుకుంట కల్లుబొట్టు తాగుతుండ్రు. అందరి ముంగట కొంచెం ఆల్లని ఉబ్బిచ్చి దుబాయ్ కి పొయ్యే ముచ్చట ఎల్ల గక్కిండు. ఆడన్నమాటలకు ముందుగాల కసురు కున్నరు. ఆని పెండ్లానికి మాత్రం సుతారం ఇష్టంలేదు. ఎముదాలాజన్నకు, కొమ్మెల్లి మల్లన్నకు మొక్కంగ మొక్కంగ పుట్టినోదాయే. ఆని సంబ్రం కాదనక ఎకురం గుడ్డం అమ్ముకొని దుబాయ్ కి పొమ్మని అల్లిపన్నోనికి నచ్చజెప్పరి ఎన్నసీరి. కాయితాలు, పైసలు పట్టుకొని సోబతోల్లతోని కల్చి పొయ్యి దుబాయ్ లో పడ్డడు.

నెలాయె, రెన్నెల్లాయె నెలెన్నెనెల దాటుకుంట దగ్గర్దగ్గర యాదాదికచ్చింది. అయ్యన్నరే అవ్వన్నరే ఆల్లిమరే అందర్నిమరే జాడలేదు జాబులేదు ఆడె ట్లున్న సంగతి ఎవ్వల్కి తెల్వదు. రోజులు గడుత్తనకొద్ది ఆని పెండ్లానికి దుఃఖమాగుతలేదు. గుడ్ల నీళ్ళు గుడ్ల కుక్కుకొని ఓ చావు చత్తుంది అది ఉచ్చిలిపోరైతే ఊడ పీక్చొని పొయ్యేది. ఇగురంగల్లదిగన్ననే ఇల్లు పట్టు కొనుంది. దుబాయ్ లో గన్నేండ్లున్నట్టేగని ఐదుపైసలు పంపలేదు. ఉన్నదమ్ముకున్నందుకు ఇల్లు గడుత్తలేదు. ఆపోరి జర మంచిదైపటికే ముసలోల్లను చూసు కుంటుంది.

తీర్థానికి పొయ్యినోల్లు తిరిగచ్చినట్టే దుబాయ్ నుంచి రావట్రీ పోవట్రీ సంబ్రపడవట్రీ. పొయ్యెట పుడు ఉబ్బిచ్చిన మాటలుత్తవాయే. సూడంగ సూడంగ వల్లివల్లి వక్కలు వక్కలై రోగాల కుప్పై కండ్లకు కనవడె. ఆన్ని చూడంగనే ఆని పెండ్లాం ఆని మీదవడి బోబో అని ఏడ్చి ప్రేమతోని పెయ్యంత పునికి సూసింది. నల్లసరం గుండులెక్క పొయ్యి పీరీలక్కుచ్చిన కట్టెలెక్క తిరిగచ్చిండు. మనిస లెక్కలు కనవడుత లేవు. చేదగ్గులు దగ్గుకుంట తుప్ప తుప్ప ఊంచుకుంట మూలుక్కుంట మూలమూలతీగుతుండు. కంకెడ్డంకెడు బువ్వుతిన్నోడు కవుప్పెడు గంజి తాగతలేదు. దయ్యం గిట్టపట్టిందేమో నని కోడ్చి తింపేసింది. తొక్కుడుగిట్ట పట్టిందేమోనని మీదికెల్లి పైసదింపి మొక్కి ముద్దుకట్టింది. మైసవ్వకు మొక్కింది బాలవ్వకు మొక్కింది పోశవ్వ తల్లి కొంటెతనం కావచ్చని పొరుదందాలు తీయించింది. దుర్గవ్వకు మొక్కి దుబ్బేగించింది. బైండోన్తోని బొట్టువెట్టిచ్చి జడ్డు మంత్రమేపిచ్చింది. గల్మల కూసో వెట్టి మీదికెల్లి కల్లుబొట్టు తింపి మూడు తొవ్వల కాడ పారవోసింది. నూటొక్క దేవుల్లకు వబ్బతివట్టి జేపెట్టింది. ఏం లాభం లేదు. ఊరోల్లందరు చెప్పంగ చెప్పంగ ఆఖరికి దావఖానకు తీసుపోయింది.

డాక్టర్ దగ్గర్కిపోతే ఉత్తగైతదా? ఉచ్చు పరీచ్చు చేసిండు, నెత్తురు పరీచ్చు చేసిండు, ఎక్కర్ తీసిండు, బాగా చూసిండు, గోలీలు రాసిండు. ఎన్ని గోలీలేసు కున్న ఏం లాభంలేదు. బక్కవడి బొక్కలు తేలి డొల్లడొల్ల అయ్యిండు. సూడచ్చినోల్లంత ముక్కిర్తుండ్రు తలో మాటంటుండ్రు. నెత్తి నోరు కొట్టుకొని దుబాయ్ పోకని చెప్తే ఇనకపాయె. ఉచ్చిలోనికి ఎగిరిచ్చినట్లు సోబతో ల్లంత ఎగిరిచ్చిరి. సోబతోల్లు చెయ్యవట్టి ఉరుకులాట ఎక్కువై అందర్ని చెల్పిడ్చిపెట్టి దుబాయ్ ఉరికె. చెర్ల నీళ్ళన్ని పొయ్యి చెరువెన్నవడే. చేసుక తిందామంటే చేతులు మూలవడె. దున్నక బతుకుదామంటే దుక్కి లేకపాయె. కొనుక్కున్నోల్లు కోటీశ్వర్లయిండ్రు అమ్ముకున్నోల్లు అడుక్కుతింటుండ్రు అటుదిర్గిటుదిర్గి ఆకురాలిపోయినట్టు రాలిపాయె. కాలి కూలి బూడిదై గంగలకల్చె. సోబతి నాశనంజేసే. సోబతి ఇల్లు ముంచె. కొందరికి సోబతి ఎంతో మంచిది ఇంకొం దరికి సోబతి మా చెడ్డది కూడ.

నల్లసరం గుండుకు "ఎయిడ్స్" రోగమంటు కుండని డాక్టర్ చిట్టీలు చదివితే ఊకోల్లందరికి తెల్లిపాయె.

